

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121371362
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121371362.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 30 845 572 proti žalovanému WILLING a.s., so sídlom Nám. SNP 8401/41A, 960 01 Zvolen, IČO: 36 032 409, zast. JUDr. Miroslav Červenka, advokát, KOMERCIA - Združenie advokátov, so sídlom M. R. Štefánika 72, 962 12 Detva o zaplatenie 115,31 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14Cb/8/2021-99 zo dňa 05. októbra 2021 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14Cb/8/2021-99 zo dňa 05. októbra 2021 v prvej výrokovej vete mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 115,31 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 115,31 Eur od 03.10.2020 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14Cb/8/2021-99 zo dňa 05. októbra 2021 v druhej výrokovej vete mení tak, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvostupňového konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete žalobu zamietol. V druhej výrokovej vete zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 115,31 Eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 03.10.2020 do zaplatenia a sumy 40,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 13.05.2019 uzatvorili strany sporu kúpnu zmluvu č. 2019/221 (ďalej len „kúpna zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalovaného ako predávajúceho dodať žalobcovi ako kupujúcemu výškové vybavenie, t. j. masky kyslíkové, obleky výškové a záchranné letecké vesty pre zabezpečenie pilotov MIG-29 a L-39 a previesť na neho vlastnícke právo k dodávanému tovaru. V článku IV. bod 4.2 kúpnej zmluvy bol dohodnutý termín plnenia najneskôr do 29. 11.2019. V prípade, ak zo strany žalovaného nedôjde k dodaniu tovaru riadne a/alebo včas, bola dohodnutá so žalovaným v článku VII. bod 7.1 zmluvná pokuta vo výške 0,05 % z ceny tovaru za každý deň omeškania. Žalovaný dodal objednaný tovar podľa dodacích listov č. 82206010004 dňa 06.03.2020 a č. 82206010007 dňa 21.05.2020. Takýmto dodaním došlo k vzniku omeškania žalovaného s dodaním tovaru v rozsahu 98 dní podľa dodacieho listu č. 82206010004 a v rozsahu 94 dní podľa

dodacieho listu č. 82206010007, keď v tomto druhom prípade bolo uznané omeškanie žalovaného z dôvodu vyššej moci len čiastočne. Žalobca následne listom z 24.08.2020 vyzval žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej výške 11.259,72 Eur, na ktorú výzvu reagoval žalovaný listom dňa 02.09.2020, v ktorom žalobcovi oznámil, že súhlasí so zmluvnou pokutou za nedodržanie termínu plnenia, ale nesúhlasí s výpočtom dní omeškania. Zároveň uviedol výpočet omeškania, ako aj výšku zmluvnej pokuty, ktorá podľa žalovaného je správna. Žalobca opätovne vyzval žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty listom zo dňa 07.10.2020, na ktorý reagoval žalovaný vyjadrením zo dňa 20.10.2020, v ktorom znova vyjadril nesúhlas s výpočtom jeho omeškania. Naposledy vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty listom zo dňa 07.01.2021, na ktorý reagoval žalovaný listom zo dňa 25.01.2021, z ktorého vyplýva, že sporné obdobie omeškania tvorí obdobie dvoch dní, kedy došlo zo strany žalovaného k plneniu na základe kúpnej zmluvy, resp. za deň, kedy na základe vyššej moci došlo k vylúčeniu zodpovednosti žalovaného za omeškanie s plnením. Žalovaný dňa 22.10.2020 uhradil zmluvnú pokutu v ním uznannej výške 11.144,41 Eur. Podľa žalobcu sa žalovaný dostal do omeškania vzhľadom na nedodanie tovaru v dohodnutom termíne dňom 30.11.2019. V žalobe uviedol, že žalovaný uznal nárok na zmluvnú pokutu a sporným je len výpočet dĺžky trvania omeškania, a teda skutočnosť, či sa má do doby omeškania započítať aj deň, kedy zo strany žalovaného došlo k plneniu, resp. deň, kedy na základe vyššej moci došlo k vylúčeniu zodpovednosti žalovaného za omeškanie s plnením. Podľa žalobcu z platnej právnej úpravy, ako aj z judikatúry súdov všetkých inštancií vyplýva, že do doby omeškania dlžníka sa započítava aj deň, kedy z jeho strany dôjde k plneniu. Poukázal na niektoré rozhodnutia okresných súdov, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/564/2013 zo dňa 30.05.2014.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v odpore proti vydanému platobnému rozkazu žalovaný uviedol, že žalobca podrobne opísal skutkový stav, ale z neho nevyvodil správny právny záver. So žalobcom sa rozchádzajú v názore na to, či deň, v ktorom došlo k predmetnému plneniu sa započítava do počtu dní omeškania, alebo sa do omeškania nezapočítava. Žalobca odôvodňuje svoje tvrdenie, že do počtu dní omeškania sa započítava aj deň plnenia, avšak žiaden relevantný dôkaz na svoje tvrdenia nepredložil. Na posúdenie a rozhodnutie v danej veci postačuje výklad predmetnej kúpnej zmluvy, ktorá tvorí rámec súdneho sporu, keď v článku VII. Zmluvná pokuta, úrok z omeškania predmetnej zmluvy v bode 7.1 jednoznačne upravuje dni omeškania tak, že v prípade, ak predávajúci nedodá tovar riadne a/ alebo včas, v súlade s podmienkami tejto zmluvy, uhradí kupujúcemu zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % z ceny riadne a/alebo včas nedodaného tovaru za každý deň omeškania. Podľa žalovaného rozhodujúcim je výklad pojmu deň, pričom deň je jednotka času trvajúca 24 hodín, začína sa prvou sekundou po polnoci (24. hodine) a končí sa uplynutím 24. hodiny. Deň, v ktorom plnil sa nemôže započítať do doby omeškania, pretože zmluvná pokuta bola dojednaná na celé dni omeškania, nie za časť dňa omeškania. Z uvedených dôvodov žiadal preto žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca v reakcii na odpor žalovaného vo vyjadrení zo dňa 02.07.2021 uviedol, že dôkazy v civilnom konaní slúžia na preukázanie skutkových tvrdení a skutkového stavu, a nie na preukázanie právneho posúdenia veci a teda, či sa do počtu dní omeškania započítava aj deň plnenia alebo nie. Žalobca odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/19/2020 z 03.12.2020, z ktorého výrokovvej časti, ako aj z odôvodnenia vyplýva, že súd zaviazal v tejto veci žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu aj za deň omeškania, kedy z jeho strany došlo k plneniu.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že na výzvu súdu v zmysle § 167 ods. 4 CSP žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 16.08.2021 uviedol, že výsledok sporu je závislý na právnom posúdení veci konajúcim súdom a neuviedol žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že zo zisteného skutkového stavu, ktorý v konaní nebol sporný, mal okresný súd posúdiť jedinú spornú otázku, či sa má do doby omeškania žalovaného pri priznaní nároku žalobcovi na zmluvnú pokutu započítať aj deň, kedy zo strany žalovaného došlo k plneniu, teda deň 06.03.2020, resp. 21.05.2020, v ktoré dni žalovaný splnil svoj záväzok z kúpnej zmluvy dodať žalobcovi tovar, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy. Sporným bolo tvrdenie strán, či žalobcovi patrí nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty voči žalovanému aj za tieto dni, pričom žalovaný tvrdil, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za tieto dni, kedy došlo z jeho strany k plneniu, teda k dodávke tovaru.

7. Okresný súd dospel k záveru, že na základe ustáleného nesporného skutkového stavu a jeho právneho vyhodnotenia súdom žaloba žalobcu voči žalovanému o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 115,31 Eur nie je dôvodná.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pri svojom závere vychádzal okresný súd zo zisteného skutkového stavu, keď strany sporu si v čl. VII. bod 7.1 kúpnej zmluvy dohodli ako sankciu za porušenie povinnosti žalovaného dodať tovar riadne a/alebo včas zmluvnú pokutu „vo výške 0,05% z ceny riadne a/alebo včas nedodaného tovaru za každý deň omeškania“. Okresný súd konštatoval, že dojednanie o zmluvnej pokute je písomné, je priamo obsiahnuté v zmluve, jednoznačne je špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje, ako aj spôsob jej určenia podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Okresný súd konštatoval, že k splneniu povinnosti žalovaného, ktorá bola zabezpečená zmluvnou pokutou, nedošlo v rámci dojednaní uvedeného v čl. IV. bod 4.2 kúpnej zmluvy, t. j. do 29.11.2019 vrátane. Podľa nesporného skutkového stavu tovar bol dodaný žalobcovi dňa 06.03.2020 a 21.05.2020 na základe žalobcom predložených dodacích listov. Pri právnom posúdení, či žalobcovi patrí nárok voči žalovanému na zmluvnú pokutu aj za dni, keď žalovaný splnil svoj záväzok zabezpečený zmluvnou pokutou, t. j. za dni, kedy tovar žalobcovi dodal, sa okresný súd stotožnil s právnym názorom žalovaného. Zo zmluvného dojednaní o zmluvnej pokute podľa okresného súdu vyplýva, že strany sporu s prihliadnutím na ust. § 37 ods. 1 OZ mali úmysel zmluvnú pokutu dojednať za každý celý deň omeškania žalovaného s dodávkou tovaru a je možné prisvedčiť žalovanému, že právne významná pre posúdenie nároku žalobcu na zmluvnú pokutu za dni, keď žalovaný plnil je samotná dohoda o zmluvnej pokute uzatvorená stranami kúpnej zmluvy, t. j. žalobcom a žalovaným. Okresný súd pripustil, že lehota určená podľa dní začína plynúť od 00:00 hod. začínajúceho sa dňa a končí sa o polnoci, t. j. o 24:00 hod. daného dňa. Pokiaľ teda žalovaný plnil záväzok zabezpečený zmluvnou pokutou dodaním tovaru dňa 06.03.2020 a dňa 21.05.2020, t. j. počas priebehu týchto dní a pri výklade, že zmluvná pokuta bola dojednaná „za každý deň omeškania“, teda celý deň omeškania, potom žalobcovi nepatrí nárok na zmluvnú pokutu za 2 dni, v ktorých žalovaný poskytol žalobcovi plnenie, t.j. tovar dodal. Podľa okresného súdu ak mali strany úmysel dojednať zmluvnú pokutu podľa výkladu žalobcu, jazyková formulácia „omeškanie“ by nutne mala smerovať, že nárok na zmluvnú pokutu v dojednanej výške vzniká „pri omeškaní za každý aj začatý deň omeškania“. Okresný súd uviedol, že podľa žalovaného v iných zmluvách uzatvorených so žalobcom je dojednanie o zmluvnej pokute formulované práve slovným spojením „za každý aj začatý deň omeškania“. Podľa okresného súdu žalobca toto tvrdenie žalovaného nerozporoval a potom už okresný súd aj z uvedeného mal za to, že prejavom vôle strán sporu bolo dojednať zmluvnú pokutu za každý celý deň omeškania, ktorá skutočnosť v posudzovanom prípade nenastala, a preto žalobca za dni, keď žalovaný plnil nemá nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Okresný súd nezistil, že by právny úkon dohody o zmluvnej pokute vyjadrený slovami v zmysle jazykového vyjadrenia bol v rozpore s prejavom vôle strán dohody o zmluvnej pokute, keď žalobca to v konaní ani netvrdil. Okresný súd tak nemal pochybnosť, čo chceli účastníci takýmto dojednaním prejavíť. Vo vzťahu k judikatúre predloženej žalobcom okresný súd poukázal na to, že sa v podstatnej časti jedná o rozhodnutie prvoinštančných súdov a pri dvoch rozhodnutiach odvolacích súdov tieto vychádzali z odlišnej skutkovej situácie. Na základe uvedeného preto nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty 115,31 Eur ako nedôvodný zamietol, vrátane úrokov z omeškania, ako aj nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania rozhodoval podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako úspešnej strane v spore priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

9. Proti uvedenému rozsudku podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP a navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a zaviazat žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty 115,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z tejto sumy od 03.10.2020 do zaplatenia, paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

10. V odvolaní žalobca stručne zopakoval skutkový stav, na základe ktorého sa domáhal uplatneného nároku voči žalovanému. Poukázal na to, že skutkový stav sporný nie je, rozdielny je názor strán či dni, v ktorých došlo k plneniu zo strany žalovaného sa započítavajú do počtu dní omeškania alebo nie. Okresný súd sa v napadnutom rozhodnutí priklonil k záveru žalovaného a poukázal na bod 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom okresný súd uviedol, že zmluvné strany mali úmysel zmluvnú pokutu dojednať za každý celý deň omeškania žalovaného s dodávkou tovaru. Žalobca s takýmto posúdením nesúhlasil a uviedol, že ak podľa okresného súdu mali zmluvné strany úmysel dohodnúť zmluvnú pokutu

„za každý aj začatý deň omeškania“, tak to malo byť uvedené v zmluve, potom na druhej strane, ak mali strany sporu v úmysle dojednať zmluvnú pokutu „za každý celý deň omeškania“ tiež to malo byť v zmluve uvedené, inak sporné zmluvné dojednanie má byť vykladané v súlade s konštantnou judikatúrou.

11. Žalobca nesúhlasil s posúdením veci okresným súdom, ktorý uviedol, že zmluvná pokuta v prejednávanej veci bola dojednaná za každý deň omeškania, t. j. za celý deň omeškania a preto žalobcovi nepatrí nárok na zmluvnú pokutu za deň, resp. 2 dni, v ktorých žalovaný poskytol žalobcovi plnenie, t. j. dodal tovar. Podľa žalobcu je nesprávne zo strany súdu posudzovať dni omeškania žalovaného ako lehotu. V tomto prípade ide o dobu omeškania, ktorá sa končí dňom konania povinného subjektu a do doby omeškania sa započítava aj jej posledný deň (deň plnenia). Žalobca nesúhlasil ani s tvrdením okresného súdu, podľa ktorého žalobca nerozporoval tvrdenie žalovaného o tom, že v iných prípadoch majú strany sporu dojednanú zmluvnú pokutu v prípade omeškania s dodávkou tovaru „za každý aj začatý deň omeškania“ a keďže žalobca toto tvrdenie žalovaného nerozporoval, okresný súd dospel k záveru, že prejavom vôle strán bolo dojednať zmluvnú pokutu za každý celý deň omeškania. Podľa žalobcu žalovaný takéto tvrdenie ako prostriedok procesnej obrany neuviedol, nevyplýva to zo žiadneho jeho písomného podania. Vo vzťahu k predloženým rozhodnutiam okresných súdov a odvolacieho súdu žalobca poukázal na to, že uviedol uvedené rozhodnutia ako príklad spôsobu rozhodovania súdov o obdobnom nároku a pri žalobcom označenom rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/564/2013 z 30.05.2014 poukázal na analogické rozhodovanie v prípade úrokov z omeškania. Poukázal na to, že predmetná judikatúra rieši otázku, ktorý deň sa v prípade oneskoreného plnenia má považovať za posledný deň omeškania, ktorým je deň, kedy došlo zo strany dlžníka k plneniu.

12. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/19/2020 z 13.12.2020 z ktorého výroku, ako aj odôvodnenia vyplýva, že pri priznávaní zmluvnej pokuty uvedené rozhodnutie vychádzalo zo záveru, že do dňa omeškania dlžníka krajský súd započítal aj deň plnenia a nie je potrebné výslovne dojednať zmluvnú pokutu spôsobom za „každý začatý deň“ omeškania. Posledným dňom omeškania dlžníka je v zmysle konštantnej judikatúry deň, kedy z jeho strany dôjde k splneniu. V tejto súvislosti odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/24/2021 z 20.05.2021. Odkázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1Cob/64/2015 z 01.07.2016 z ktorého vyplýva: „Dátum 08.03.2013, ktorý bol koncom omeškania je dátum kedy žalovaný splnil svoj dlh a uhradil istinu 33.193,92 Eur“. Podľa žalobcu je preto posledným dňom omeškania dlžníka deň, v ktorom z jeho strany dôjde k plneniu. Doba omeškania dlžníka preto končí dňom, kedy z jeho strany dôjde k plneniu a zároveň dôjde aj k riadnemu zániku záväzku, čo zakladá nárok žalobcu na zmluvnú pokutu aj za dni, ktoré sú v tomto konaní sporné.

13. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 10.12.2021. V ňom navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie. Zopakoval, že v zmysle článku VII. ods. 7.1 kúpnej zmluvy bola dohodnutá lehota omeškania na dni, t. j. na celé dni, pretože iný výklad zo znenia zmluvy možný nie je. Plnenie v priebehu dňa nenapĺňa omeškanie za tento deň ako jednotku omeškania dohodnutú zmluvnými stranami. Ak by plnenie v priebehu dňa malo za následok povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu za omeškanie aj za tento deň, muselo by to byť v zmluve uvedené t. j., že zmluvná pokuta vzniká aj za každý aj za začatý deň omeškania. Vo vzťahu k žalobcom označeným rozhodnutiam okresných a odvolacích súdov uviedol, že tieto rozhodnutia nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Poukázal na to, že pokiaľ zmluvné strany rôzne vysvetľujú znenie článku VII. ods. 7.1 kúpnej zmluvy je možné, že toto ustanovenie je absolútne neplatné, pretože nie je jasné a zrozumiteľné. Poukázal aj na to, že žalobcom vypočítaná zmluvná pokuta bola v celkovej sume 11.259,72 Eur, z ktorej žalovaný uhradil sumu 11.144,41 Eur a zmluvnú pokutu v sume 115,31 Eur odmietol z vyššie uvedených dôvodov uhradiť.

14. Ak by odvolací súd chcel zmeniť napadnuté rozhodnutie v neprospech žalovaného navrhol, aby odvolací súd podľa § 301 ObZ znížil žalobcom vymáhanú zmluvnú pokutu o 114,31 Eur z dôvodu, že pozícia žalovaného pri uzatváraní predmetnej kúpnej zmluvy nebola rovnocenná, žalobca predložil žalovanému na podpis zmluvu, ku ktorej neboli možné žiadne pripomienky a ak ju chcel žalovaný uzavrieť, musel ju podpísať v znení ako mu bola žalobcom predložená. Uviedol, že predmetným porušením zmluvy (omeškanie s plnením) nevznikla žalovanému (správne malo byť uvedené „žalobcovi“) žiadna škoda a žalovaný uhradil 99% žalobcom uplatňovanej zmluvnej pokuty.

15. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 19.01.2022. V ňom uviedol, že žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu neuviedol žiadne nové skutočnosti ani argumenty, ktoré by spochybnili jeho nárok na zmluvnú pokutu. Poukázal na to, že pokiaľ žalobcom predložené rozhodnutia všeobecných súdov žalovaný nepozná, je táto skutočnosť irelevantná. Poukázal aj na to, že žalobca netvrdil, že rozhodnutia všeobecných súdov majú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu. Poukázal však na princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, keď účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch budú súdy rozhodovať rovnako a odkázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 99/2018 z 09.02.2018.

16. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že ustanovenie článku VII. bod 7.1 kúpnej zmluvy je absolútne neplatné, pretože nie je jasné a zrozumiteľné. Samotný žalovaný vyvracia svoje tvrdenie o absolútnej neplatnosti keď uvádza, že na základe tohto ustanovenia už uhradil zmluvnú pokutu vo výške 11.144,41 Eur a túto časť zmluvnej pokuty nijako nerozporoval. Žalovaný nikdy nenamietal neplatnosť predmetného zmluvného ustanovenia. Žalobca nesúhlasil ani s prípadným znížením výšky zmluvnej pokuty podľa § 301 ObZ vzhľadom na to, že kúpna cena bola dohodnutá na 230.616,- Eur a zmluvná pokuta 0,05% z ceny nedodaného tovaru za každý deň omeškania nie je neprimerane vysoká, je v súlade s platnou právnou úpravou, ako aj judikatúrou súdov.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ako kupujúci so žalovaným ako predávajúcim uzatvorili podľa § 409 a nasl. ObZ dňa 13.05.2019 Kúpnu zmluvu č. 2019/221 (ďalej len „kúpna zmluva“), predmetom ktorej, podľa čl. II. a Prílohy č. 1 ako jej neoddeliteľnej súčasťou, bol záväzok žalovaného dodať žalobcovi na vlastné náklady a nebezpečenstvo výškové vybavenie, t.j. kyslíkové masky, výškové obleky a záchranné letecké vesty pre zabezpečenie pilotov MIG-29 a L-39 a previesť na žalobcu vlastnícke právo k dodávanému tovaru a záväzok žalobcu riadne dodaný tovar prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu. V článku III. kúpnej zmluvy boli dojednané platobné podmienky a kúpna cena vo výške 230.616 Eur vrátane DPH. Podľa čl. článku IV. bod 4.1 a 4.2. kúpnej zmluvy sa žalovaný zaviazal dodať tovar žalobcovi do dojednaného miesta plnenia Vojenský útvar 9994 Nemšová do 29.11.2019 vrátane, s možnosťou predčasného plnenia. Z čl. IV. bod 4.3. kúpnej zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na možnosti dodania tovaru po častiach. Z čl. VII. bod 7.1. kúpnej zmluvy vyplýva, že v prípade, ak žalovaný ako predávajúci nedodá tovar riadne a/alebo včas, v súlade s podmienkami kúpnej zmluvy, zaviazal sa uhradiť žalobcovi ako kupujúcemu zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % z ceny riadneho a/alebo včas nedodaného tovaru za každý deň omeškania. Ak dôjde k omeškaniu predávajúceho s plnením predmetu zmluvy z dôvodu pôsobenia vyššej moci (živelná pohroma, vojnový konflikt, štrajk, sankcie), žalobca ako kupujúci sa zaviazal neuplatniť voči žalovanému ako predávajúcemu zmluvnú pokutu za dobu trvania vyššej moci. Z čl. VII. bod 7.5. kúpnej zmluvy vyplýva, že dohodnuté zmluvné pokuty a sankcie povinná strana zaplatí strane oprávnenej do 30-tich dní odo dňa ich uplatnenia.

19. Podľa dodacích listov č. 82206010004 zo dňa 06.03.2020 a č. 82206010007 zo dňa 21.05.2020 (ďalej „dodacie listy“) dodal žalovaný žalobcovi objednaný tovar dňa 06.03.2020 a dňa 21.05.2020, čo sporné nebolo.

20. Žalobca listom č. ÚSRK-68-13/2020-OPOV zo dňa 24.08.2020, ktorý bol žalovanému doručený dňa 02.09.2020, vyzval žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty za nedodržanie termínu plnenia v celkovej výške 11.259,72 Eur. Žalovaný dňa 22.10.2020 uhradil žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 11.144,41 Eur a neuhradil zmluvnú pokutu vo výške 115,31 Eur.

21. Z predloženej vzájomnej písomnej komunikácie (listy žalobcu č. ÚSRK-68-13/2020-OPOV zo dňa 24.08.2020, č. ÚSRK-64-365/2020 zo dňa 07.10.2020, č. SELP-EDPV-333-1/2020 zo dňa 07.01.2021, listy žalovaného č. 22000116 K60020014 zo dňa 02.09.2020, č. 22000140 K60020014 zo dňa 20.10.2020, č. 22100008 zo dňa 25.01.2021) medzi stranami sporu vyplýva, že žalovaný súhlasil so zmluvnou pokutou za nedodržanie termínu plnenia, avšak nesúhlasil s výpočtom dní omeškania, keď

medzi stranami sporu bola sporná otázka, či sa má do doby omeškania žalovaného započítať aj deň, kedy zo strany žalovaného došlo k plneniu, resp. deň, kedy na základe vyššej moci došlo k vylúčeniu zodpovednosti žalovaného za omeškanie s plnením.

22. Podľa § 544 ods. 1 zák. č. 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

23. Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

24. Podľa § 301 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej „ObZ“) neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, a to až do výšky škody, ktorá vznikla do doby súdneho rozhodnutia porušením zmluvnej povinnosti, na ktorú s vzťahuje zmluvná pokuta. Na náhradu škody, ktorá vznikla neskôr, je poškodený oprávnený do výšky zmluvnej pokuty podľa § 373 a nasl.

25. Podľa § 324 ods. 1 ObZ záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

26. Podľa § 369 ods. 2 ObZ, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

27. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 115,31 Eur s príslušenstvom, ktorý predstavuje zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti žalovaného dodať tovar včas, t.j. v termíne dohodnutom v kúpnej zmluve. Skutkový stav zistený súdom prvej inštancie na základe tvrdenia strán sporu a nimi predložených listinných dokladov sporný nebol. Sporné ostalo výhradne právne posúdenie, či nárok na zmluvnú pokutu v prípade porušenia povinnosti včasného dodania tovaru, t. j. v prípade omeškania s touto povinnosťou dodať tovar včas, vzniká aj za deň/dni, kedy došlo k plneniu, avšak po dohodnutom termíne plnenia uvedenom v zmluve. V konaní nebola sporná otázka, že žalobca vyúčtoval na ťarchu žalovaného zmluvnú pokutu v celkovej výške 11.259,72 Eur, z ktorej žalovaný uhradil ním uznanú časť v sume 11.144,41 Eur. V konaní nebol sporný ani dohodnutý termín plnenia do 29.11.2019, vrátane tohto dňa a nebol sporný ani dátum dodania tovaru v dvoch dodávkach ku dňu 06.03.2020 a 21.05.2020. V konaní tiež nebola sporná suma 115,31 Eur, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu 0,05% za 1 deň omeškania pri obidvoch vyššie uvedených dodaniach, spolu teda za 2 dni s oneskorenou splnenou povinnosťou žalovaného dodať tovar žalobcovi. Sporná ostala výhradne otázka právneho posúdenia, či do doby omeškania žalovaného pre účely priznania zmluvnej pokuty sa započítava aj deň/dni, kedy došlo zo strany žalovaného k plneniu, t. j. deň 06.03.2020 a 21.05.2020, ako to uviedol okresný súd, pričom výška zmluvnej pokuty za tieto 2 dni predstavuje nespornú čiastku 115,31 Eur.

28. Okresný súd dospel k záveru, že za tieto dni, v ktorých žalovaný dodal po dohodnutom termíne plnenia tovar žalobcovi, nevzniká žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu, vzhľadom na dojednanie v článku VII. bod 7.1 kúpnej zmluvy, pretože ak by bolo vôľou zmluvných strán dohodnúť nárok na zmluvnú pokutu aj za deň, kedy došlo k plneniu, kúpna zmluva by musela obsahovať dojednanie o nároku na zmluvnú pokutu „za každý aj začatý deň omeškania“. Pokiaľ takéto dojednanie v zmluve nie je a pokiaľ došlo v priebehu uvedených dní 06.03.2020 a 21.05.2020 k plneniu, potom sa priklonil okresný súd k záveru, že úmyslom pri dojednaní zmluvnej pokuty bolo túto dojednať za každý celý deň omeškania žalovaného s dodávkou tovaru. S takýmto záverom sa odvolací súd nestotožnil.

29. Na prvom mieste odvolací súd konštatuje, že vyriešenie otázky, či veriteľovi, v danom prípade žalobcovi, patrí nárok na zmluvnú pokutu aj za deň reálneho dodania tovaru, ktorý nastal po dohodnutom dni plnenia, je otázkou právneho posúdenia. Na vyriešenie tejto otázky nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, pretože skutkový stav zistený súdom prvej inštancie bol dostatočný na rozhodnutie o spornej právnej otázke, či do nároku na zmluvnú pokutu sa započítavajú aj dni reálneho plnenia, ktoré nastali po dohodnutom dni plnenia podľa kúpnej zmluvy. Súdom prvej inštancie zistený skutkový stav sporný nebol, odvolací súd v celom rozsahu vychádzal z takto správne a dostatočne zisteného skutkového stavu a nebolo potrebné odvolacím súdom vykonať alebo doplniť dokazovanie. Odvolací súd preto spornú otázku medzi stranami sporu považoval za otázku právneho posúdenia, na vyriešenie

ktorej postačuje súdom prvej inštancie dostatočne zistený skutkový stav, ktorý medzi stranami sporu sporný nebol.

30. Odvolací súd poukazuje na súdom prvej inštancie správny zistený obsah článku VII. bod 7.1 kúpnej zmluvy, podľa ktorého „V prípade, ak predávajúci nedodá tovar riadne a/alebo včas v súlade s podmienkami tejto zmluvy, uhradí kupujúcemu zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % z ceny riadne a/alebo včas nedodaného tovaru za každý deň omeškania“.

31. Podľa odvolacieho súdu, ako to správne uviedol aj okresný súd v bode 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, je citované ustanovenie článku VII. bod 7.1 kúpnej zmluvy dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné na posúdenie právneho vzťahu medzi stranami sporu pri dojednaní zmluvnej pokuty. Ako správne uviedol okresný súd, dojednanie o zmluvnej pokute sa nachádza v zmluve uzavretej medzi stranami sporu v písomnej podobe, jednoznačne je definovaná povinnosť s porušením ktorej vzniká nárok na zmluvnú pokutu (včasné dodanie tovaru), jednoznačne je určený aj spôsob určenia zmluvnej pokuty (0,05% z ceny včas nedodaného tovaru za každý deň omeškania).

32. Podľa odvolacieho súdu z uvedeného zmluvne dojednaného ustanovenia jednoznačne vyplýva určenie zmluvnej pokuty percentuálnou sadzbou (0,05%) z presne určeného základu (cena tovaru) a zároveň je zmluvná pokuta určená za každý deň omeškania. V konaní nebola sporná skutočnosť, že k dodaniu tovaru došlo dňa 06.03.2020 a v druhej časti dňa 21.05.2020. Podľa odvolacieho súdu takýmto spôsobom dohodnutá zmluvná pokuta je jednoznačne viazaná na každý deň porušovania dohodnutej povinnosti, t.j. omeškania s dodaním tovaru v dohodnutom termíne do 29.11.2019. Podľa odvolacieho súdu ak dôjde k plneniu po dohodnutom termíne plnenia, t. j. k dodaniu tovaru po dátume 29.11.2019, každý, a to aj začatý deň omeškania sa považuje za súčasť trvania porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného, t.j. jeho omeškania, a to bez toho aby čl. VII. bod 7.1 zmluvy musel obsahovať formuláciu „za každý aj začatý deň omeškania“.

33. Podľa odvolacieho súdu z čl. VII. bod 7.1 zmluvy nie je možné dospieť k takému výkladu ako uvádzal žalovaný a ku ktorému sa priklonil aj okresný súd, že v danom prípade vzniká nárok na zmluvnú pokutu len za „celý“ deň omeškania. Takýto úmysel z prejavenej vôle podľa článku VII. bod 7.1 nevyplýva. Naopak vyplýva z neho, že za každý deň omeškania vzniká nárok na zmluvnú pokutu. Pokiaľ preto začína, ako to správne uviedol aj okresný súd, každý deň okamihom 00:00 hod., tak týmto okamihom začatia plynutia konkrétneho dňa, nastala časová jednotka, t.j. deň, s existenciou ktorej je spojené trvanie omeškania a s existenciou ktorej dochádza aj k vzniku nároku na zmluvnú pokutu. Znamená to, že aj deň v ktorom došlo k plneniu po dohodnutom termíne dodania tovaru, je dňom v rámci omeškania za ktorý vznikol žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu, pretože až týmto dňom došlo k splneniu záväzku žalovaného dodať tovar (§ 324 ObZ) a až týmto dňom došlo k ukončeniu omeškania. Samotný deň plnenia, ktorý nastal po zmluvne dohodnutom termíne dodania tovaru, má za následok to, že týmto dňom, t. j. dňom plnenia dochádza k ukončeniu omeškania a nasledujúcim dňom (v danom prípade 07.03. a 22.05.2020) už žalovaný v omeškaní nie je. Avšak dodanie tovaru v deň 06.03. a 21.05.2020 je dodaním tovaru po dohodnutom termíne plnenia, t. j. aj samotný deň, v ktorom došlo k plneniu je dňom omeškania. Omeškanie je ukončené práve týmto dňom plnenia a až v nasledujúcom dni po termíne dodania už žalovaný v omeškaní nie je.

34. Z uvedeného potom vyplýva, že deň dodania tovaru 06.03.2020 a 21.05.2020 je posledným dňom omeškania s povinnosťou žalovaného dodať tovar. Vzhľadom na dohodnutý spôsob určenia zmluvnej pokuty v percentuálnej sadzbe za každý deň omeškania to potom znamená, že samotný deň plnenia v rámci omeškania po dohodnutom termíne je súčasťou omeškania, za ktorý vzniká žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Výška zmluvnej pokuty za tieto dva dni omeškania v sume 115,31 Eur pritom sporná medzi stranami sporu nebola. Podľa odvolacieho súdu sa jedná o logický výklad ustanovenia čl. VII. bod 7.1 v súlade s jeho gramatickým znením, keď vylúčenie dňa plnenia z doby omeškania pre účely výpočtu zmluvnej pokuty zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva a nebol preukázaný ani úmysel strán pri dojednaní zmluvnej pokuty určiť omeškanie len za „celý“ deň omeškania. Pritom je nutné konštatovať, že až deň nasledujúci po dni dodania tovaru, t. j. 07.03.2020 a 22.05.2020, žalovaný nie je v omeškaní, pretože v deň predchádzajúci (06.03.2020 a 21.05.2020) došlo k splneniu povinnosti žalovaného dodať tovar žalobcovi ako kupujúcemu. Až v deň nasledujúci po dni dodania tovaru nastal stav, v ktorom žalovaný už neporušuje svoju zmluvnú povinnosť, t.j. nie je v omeškaní. Samotný deň dodania tovaru preto pre účely vzniku nároku na zmluvnú pokutu, na základe spôsobu ako bol dohodnutý

v zmluve (0,05% za každý deň omeškania), je tým dňom, za ktorý žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

35. Vzhľadom na to, že odvolací súd právne inak posúdil nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, keď podľa odvolacieho súdu pri nároku na zmluvnú pokutu v prípade dojednaní percentuálnou sadzbou za každý deň omeškania, je potrebné do omeškania započítať aj samotný deň omeškaného plnenia, potom odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie v zmysle § 388 CSP, keďže nie sú splnené predpoklady ani na zrušenie a ani na potvrdenie napadnutého rozhodnutia.

36. Odvolací súd preto v zmysle § 388 ods. 1 CSP zmenil prvú výrokovú vetu napadnutého rozhodnutia, ktorou okresný žalobu zamietol a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 115,31 Eur, t.j. zmluvnú pokutu obsahujúcu pri dohodnutom spôsobe výpočtu aj dobu omeškania za deň/dni dodania tovaru 06.03.2020 a 21.05.2020.

37. Ako bolo uvedené vyššie, žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty svojim listom zo dňa 24.08.2020 pod č. ÚSRK-68-13/2020-Opov, ktorý bol doručený žalovanému dňa 02.09.2020 podľa doručky v spise na č. I. 21 pv. V zmysle § 365 ods. 2 ObZ 30 dňová lehota na splnenie povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu uplynula dňa 02.10.2020. Prvým dňom nasledujúcim po uplynutí tejto lehoty sa dostal žalovaný do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 369 ObZ zo sumy dlžnej zmluvnej pokuty. V čase vzniku omeškania žalovaného s jeho povinnosťou zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu, t. j. ku dňu 03.10.2020 predstavovala základná úroková sadzba ECB v zmysle § 369 ods. 2 s použitím § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. úrokovú sadzbu 0% a pri jej zvýšení o 9% potom predstavuje úrok z omeškania 9% ročne. Odvolací súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie 9%-ného úroku z omeškania ročne z priznanej sumy zmluvnej pokuty 115,31 Eur od 03.10.2020 až do zaplatenia.

38. Pokiaľ sa týka nároku na úrok z omeškania z priznanej zmluvnej pokuty, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zmluvná pokuta okamihom vzniku nároku na jej zaplatenie je samostatným nárokom a hoci má zabezpečovaciu povahu k hlavnému záväzku, vznikom nároku na jej zaplatenie v prípade jej neuhradenia včas sa dostáva dlžník do omeškania a veriteľovi vzniká nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty. V tejto súvislosti odkazuje odvolací súd na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 107/07-43 zo dňa 30.10.2007 z ktorého okrem iného vyplýva: „Ústavný súd konštatuje, že zásadný rozdiel medzi právnym posúdením uplatneného nároku žalobkyne, či v danom prípade ide o nárok vyplývajúci z dohody o zmluvnej pokute alebo z dohody o výške úrokov z omeškania, súvisí s otázkou ďalšieho možného úročenia tejto sankcie. Zmluvná pokuta ako samostatný nárok môže byť predmetom ďalšieho úročenia, avšak úroky z omeškania nie“. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo1840/2000 (ktoré je použiteľné aj v prejednávanej veci) vyplýva: „V prípade zmluvnej pokuty, ak nie je v zmluve stanovené inak, určuje dobu plnenia veriteľ tým, že požaduje plnenie (§ 340 ObchZ). Pokiaľ dlžník ani potom nesplní svoju povinnosť (nezaplatí zmluvnú pokutu), dostane sa do omeškania a veriteľ môže žiadať úroky z omeškania (Faldyna, F., Hušek, J. Slovník obchodní judikatury ve věcech obchodních závazkových vztahů. Díl druhý - P až Z. Praha: Nakladatelství Orac, 2003, str. 146)“. Právo na úroky z omeškania z priznanej zmluvnej pokuty vyplýva aj z diela Oľga Ovečková: Zmluvná pokuta, Iura Edition, rok 2011, str. 252.

39. Z uvedeného je zrejmé, že zo zmluvnej pokuty v prípade jej neuhradenia včas (po výzve veriteľa, ak v zmluve nie je dohodnutá iná splatnosť zmluvnej pokuty) vzniká nárok na úrok z omeškania. Odvolací súd preto vyhovel návrhu žalobcu aj v časti zaplatenia úroku z omeškania z požadovanej zmluvnej pokuty.

40. Pretože žalobca bol v konaní úspešný, vznikol mu nárok v zmysle § 369c ods. 1 ObZ s použitím § 1 ods. 2 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. aj na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a preto zaviazal odvolací súd žalovaného aj na zaplatenie sumy 40,- Eur z tohto titulu.

41. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 10.12.2021 okrem iného poukázal na možnú neplatnosť dohody o zmluvnej pokute podľa článku VII. bod 7.1 zmluvy z dôvodu, že toto ustanovenie nie je jasné a zrozumiteľné a ďalej sa domáhal zníženia zmluvnej pokuty uplatnením moderačného práva podľa § 301 ObZ. S týmito tvrdeniami sa odvolací súd nestotožnil a nemohol im vyhovieť.

42. Odvolací súd zdôrazňuje, že v priebehu konania bol žalovaný poučený o sudcovskej koncentrácii, t. j. o povinnosti uvedenia skutočností a označenia dôkazov na preukázanie svojich tvrdení podľa § 167

ods. 4 CSP v uznesení okresného súdu sp. zn. 14Cb/8/2021-82 zo dňa 03.08.2021, ktorým okresný súd žalovaného vyzval na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu zo dňa 02.07.2021. Na pojednávaní dňa 05.10.2021 okresný súd vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania. Zo zásady o zákonnej koncentrácii konania podľa § 154 CSP vyplýva, že prostriedky procesného útoku a procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie skončí.

43. Žalovaný v priebehu konania neuviedol skutkové a právne výhrady voči neplatnosti článku VII. bod 7.1 zmluvy, ktorým bola dojednaná zmluvná pokuta. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žalovaný poukazoval na prípadné nejasné a neurčité dojednanie o zmluvnej pokute, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že prostriedkom procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, avšak aj hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP). Výhrada k prípadnej neplatnosti článku VII. bod 7.1 zmluvy zo strany žalovaného ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia uplatnená nebola ako prostriedok procesnej obrany a odvolací súd preto na toto tvrdenie žalovaného neprihliadol. Odvolací súd ďalej konštatuje, že žalovaný v priebehu celého konania neuplatnil ani procesnú obranu vo vzťahu k uplatneniu moderačného práva na zníženie zmluvnej pokuty. Ani tento prostriedok procesnej obrany podľa § 149 CSP žalovaný ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia neuplatnil a odvolací súd preto ani na toto tvrdenie žalovaného neprihliadol v zmysle zásady o zákonnej koncentrácii konania podľa § 154 CSP.

44. Žalovaným namietaná prípadná neplatnosť ustanovenia článku VII. bod 7.1 zmluvy, ako aj ním uplatnený nárok na zníženie zmluvnej pokuty je prostriedkom procesnej obrany v zmysle § 149 CSP, ktorý však nebol uplatnený včas v zmysle zákonnej koncentrácie konania podľa § 154 CSP. Vzhľadom na to, že tieto tvrdenia žalovaného nespĺňajú ani predpoklady novoty uplatnenej v odvolacom konaní podľa § 366 CSP odvolací súd na tieto tvrdenia žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu neprihliadol. Navyše odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne posúdil ustanovenia článku VII. bod 7.1 zmluvy za platné, t. j. dojednané určite a zrozumiteľne, ako to uviedol v bode 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

45. Žalobca podľa obsahu odvolania podal odvolanie voči celému napadnutému rozhodnutiu, t. j. aj voči jeho druhej výrokovej vete. Pretože odvolací súd zmenil prvú výrokovú vetu napadnutého rozhodnutia, musel zmeniť aj jeho druhú výrokovú vetu o náhrade trov konania, ktorý výrok je závislý od prvej výrokovej vety napadnutého rozhodnutia. Pretože odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie v prvej výrokovej vete tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel, zmenil aj druhú výrokovú vetu napadnutého rozhodnutia a podľa zásady úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP žalobcovi ako strane úspešnej v spore priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania voči žalovanému v celom rozsahu.

46. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania postupoval odvolací súd podľa § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP a pretože bol žalobca v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalovanému, ktorý úspešný v odvolacom konaní nebol.

47. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).